

BIBLIOTEKA
UNIW. JAGIEL.
KRAKOWIEC

379855

Mag. St. Dr.

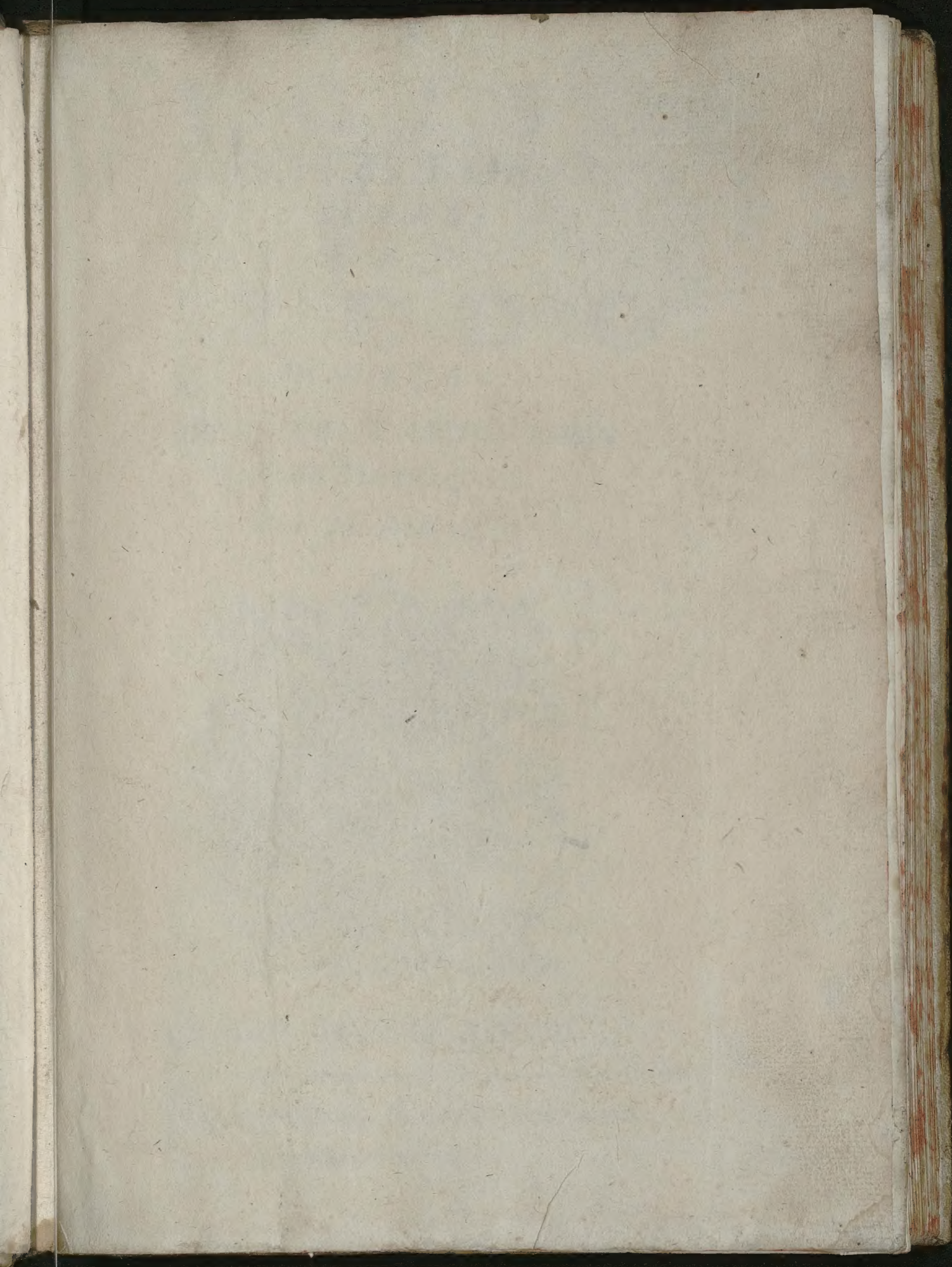
III

1404

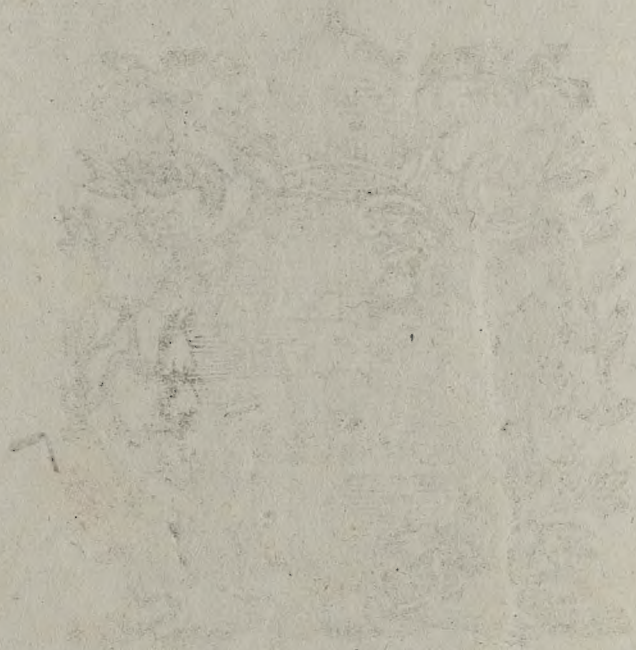
379855

III

ALFED

Clarendon Expedition
Super Bone June

ROME

Cracovien. Exemptionis *In Nota diei 23 Junii 1777. responsum*

Q U O D

Curam Animarum.

Constare de bono jure Propositi Generalis quoad Ecclesiam de Miechovia tantum etiam ad effectum manutentionis.

Stantibus &c.

Vide a principio hujus operis Decisionem ad idem

Dubium = An, & de cujus bono Jure constet etiam ad effectum Manutentionis in casu &c.

1 Rev. Pater.

Quæ de omnimoda Exemptione in genere favore nostri Reverendissimi Generalis, nostri-

que Ordinis Sancti Sepulchri solidissime differit contemporaneus Restrictus, ea adamussim omnia non dissimili firmitate suadent optimum Exemptionis Jus, quod circa Curam quæque Animarum, & Administrationem Sacramentorum perpetuo exercuit, certissimumque habet Reverendissimus idem Generalis. Itaque hujus etiam Dubii definitio non aliter est absolvenda a religione, & justitia Sacri Tribunalis, quam favore ipsiusmet Reverendissimi Generalis, ut votis deprecamur humillimis.

- 2 Jam verò incidere non oportet in æquivocationes, eaque propter nihil opportuniùs, quam distincta agendi methodus. Sit igitur prima ad examen Ecclesia, & Monasterium Miechoviense, quorum respectu privativum Jus quoad Curam etiam Animarum non aliter controversi potest nostro Generali Preposito, quam voluntario contendendi animo. Retenta enim Facti serie latius exposita in nostro contemporaneo Restrictu, compertissimum est, quod Monasterium Miechoviense fuerit semper Caput nostri Ordinis, ibique sedem suam jugiter retinuerit Præpositus tamquam ejusdem Ordinis Generalis Superior. Tradunt id probatissimi Scriptores, eosque inter Joannes Duglos. Histor. Polon. fol. 540. ibi = Quod quidem CÆNOBIUM DE MIECHOVIA propter sui excellentiam, & vetustatem non solum omnium Cænobiorum suæ generationis, & Ordinis, quæ in REGNIS POLONIÆ extant, sed etiam omnium, quæ in Galliis consistunt, potest JUSTE, & RECTE vocitari, & censei VERTEX, CARDUS, ET CAPUT, cum omnia ab hoc uno originem acceperint, & generationem. Cui etiam omnia Monasteria Ordinis præfati subsunt, parent, & obediunt = Samuel Nakielsk. in Promptuar. antiquitat. Ordin. San. Sepulchr. pag. 232. ibi = Monasterium MIECHOVIENSE, quod est CAPUT Ordinis Canonorum Regula-

A

rium

rium Custodum Sanctissimi Sepulchri, vulgò Miechovitarum =; Joseph Fontan. in Histor. degl' Ordini Religiosi, e Militari Tom.2. pag. 128. ibi = Qual Monastero di MIECHOVIA essendo stato la cagione, onde molti altri se ne fondassero, è AL PRESENTE CAPO d' una Congregazione, che comprende venti Case tanto in Polonia, quanto nella Slesia, Moravia, e Boemia, ED E' GOVERNATO DA UN GENERALE, CHE HA IL TITOLO DI TUTTO L' ORDINE del Santo Sepolcro,

- 5 Hujusmodi autem constantissimam traditionem, & veritatem dum litteris consignarunt laudati Scriptores, non solum respectum habuerunt ad Pontificias Bullas, sed etiam ad alia, eaque luculentissima ejusdem veritatis monumenta. Quod enim pertinet ad Bullas Pontificias, nonne illæ nominatim directæ apparent ad Præpositum Monasterii de Miechovia? Ità fane legimus ex eisdem Bullis in nostro contemporaneo Summario num.5., & litt.C., & num.6. 8. 9. 10., & 11. Qua autem id ratione factum a Summis Pontificibus? Non alia profectò, nisi quia Præpositus ipse Miechoviensis habitus, & reputatus semper fuit Caput, & Superior totius Ordinis, ut cæteros inter Pontifices expressis verbis edixit Innocentius XI. in sua Bulla omnium præcedentium confirmatoria., relataque in eodem contemporaneo Summario num.12., ibi = Exhibita &c. pro parte dilecti Filii Petri de Pilka Korycinski PRÆPOSITI GENERALIS Ordinis Sancti Sepulchri Canonico Regularium &c. Cum autem &c. d. Exponens existimet &c., speretque, nonnulla Loca, seu Membra dicti Ordinis a PROPRIO CORPORE &c. separata &c. SUO CAPITI, si Sedem Apostolicam propitiā agnoverint, eo tandem undè avulsa sunt, reversura.
- 4 De eadem veritate dubitare non finit illa effusissima Jurisdictionis amplitudo, quam Sanctissimi Pontifices in relatis Bullis indulserunt uni Præposito Miechoviensi supra universum Ordinem Sanctissimi Sepulchri, quemadmodum ex earum tenore opportunè relegendo in Summario dicto num.5., & seqq. ad num.12. Eodem respectu urget animadversio, quod omnes Domus, Prioratus, & Ecclesiæ existentes in Polonia, Boemia, Sclavonia, Russia, Hungaria, & Teutonia fuerint à laudatis Pontificibus appellata MEMBRA DEPENDENTIA ab Ecclesia, & Monasterio Miechoviensi veluti à suo Capite, Summario dicto num.5. 9., & 11. ubique litt.A. Respectu etiam non dissimili urgent Constitutiones ab ipsis Præpositis Miechoviensibus sancitæ, & deindè à Sancta Sede approbatæ, quibus quilibet pro tempore Præpositus Miechoviensis renunciatur, & constituitur Generalis totius Ordinis, atque amplissima cum Jurisdictione visitandi, privandi, eligendi, approbandi, & Litteras impertiendi Dimissoriales, alia-

aliaque faciendi, quæ à Generali Præposito, eoque exempto fieri solent, *Summ. num. 11. 13. 14. 15. & 16.*

- 5 Præterea hujusmodi *Generalatus* prærogativam uberrimè evincunt testimoniales Litteræ trium Poloniæ Regum. Earum altera, de qua *in Summario num. 26.*, data est à Rege *Sigismundo*, eaque patefecit, *Canonicos Sancti Sepulchri non quempiam alium, quàm ipsum PRÆPOSITUM MIECHOVIENSEM IN SUPERIOREM AGNOSCERE.* Altera verò est *Sigismundi III.*, ex qua relata *in Summario num. 27.* hæc habentur verba = *Sacræ hujus Familiæ SUMMA CUM POTESTATE PRÆSES est Præpositus Miechoviensis ex Pontificum AUCTORITATE constitutus.* Postremam denique anno 1667. dedit *Joannes III.* ad *Summum Pontificem*, eaque constituit, quod liquidum sit, *Præpositum Miechoviensem Ordinis Canonorum Sancti Sepulchri FUISSE SEMPER DICTI ORDINIS GENERALEM*, tot publicis id testantibus Documentis, ut sunt ejusdem Regis verba *in Summ. num. 28.*
- 6 Id ipsum confirmat Rescriptum, quo *Sacra Rituum Congregatio* anno 1661. palàm statuit, *Præposito, SEU SUPERIORI GENERALI ARCHICŒNOBII MIECHOVIENSIS MATRICIS Monasteriorum in Eurôpa existentium non deesse in vim Privilegiorum facultatem concedendi Fratribus ejusdem Ordinis habitum Rocchetti, & Mantelletti*, quemadmodum legere est *in Summario num. 29. litt. A.* Id etiam ipsum in suo Brevi edixit *Benedictus XIV.*, veluti ex eodem Brevi *in Summario num. 31.*, ibi = *Dilectus Filius Florianus Buydecki modernus Procurator Generalis Canonorum Regularium Sancti Sepulchri &c. Congregationis Miechovien. &c. Cum Commendatarius Præposituræ Miechoviensis Ordinis, & Congregationis hujus, quæ Præpositura CAPUT ejusdem Congregationis existit = Accedit Decretum anno 1718. latum à particulari Congregatione, atque à Sancta Sede approbatum, de quo in Summario num. 30., ibi = Ut Miechoviensis Monasterii, QUOD EST CAPUT SUI ORDINIS, Juribus &c. consulatur = . Accedit publica Inscriptio, de qua in Summario num. 32., ibi = Amplissimo &c. totius Canonorum Sancti Sepulchri Congregationis CAPITI, Præsuleis Insignibus exornato, Nobilissimæ Præpositorum Generalium SEDI, per Privilegia Regum, per Patriarcharum Rescripta, per Pontificum Diplomata recognita &c. CONVENTUI GENERALI MIECHOVIEN. &c. ad Annum Domini 1162. erecto.*
- 7 Accedunt perpetuæ Confessiones ipsorum Poloniæ Episcoporum. Quandoquidem in Actibus Institutionum illi semper recognoverunt uti *Generalem* totius Ordinis, & qua talem denominarunt *Præpositum Miechoviensem*, *Summario num. 33.* Accedit, quod ipsimet *Cracovienses Episcopi*, quorum sub *Dioecesi* manet *Miechoviæ Oppidum*, in Relationibus datis

ad Sacram Congregationem Concilii disertissime professi sunt, quod Canonici quoque Regulares Custodes Sancti Sepulchri Domini HABENT CAPITALEM CONVENTUM IN MIECHOVIA CUM PRÆPOSITO TOTIUS ORDINIS GENERALI, ut ex eorum proprio ore legimus in *Summario num. 34. litt. A.* Accedit, quod in Concordatis initis inter Sanctam Sedem, & Regem Poloniæ cum consensu ejusdem. Episcopi Cracoviensis ad hujusmodi solemnem Actum subscripti, fuit speciali Articulo constitutum, quod in *Miechoviensi Præpositura esse debeat PRÆPOSITUS GENERALIS*, quemadmodum ex eisdem Concordatis in *Summario numer. 37. litt. A.*

8 Quid plura? In ipsis Capitularibus electionibus Præpositorum Miechoviensium à Sancta Sede confirmatis, illi renunciati semper sunt *Generales*, atque uti Generalibus, & Capitibus Ordinis plenaria ipsis Cura, & Jurisdictio apparet commissa, *Summario num. 23. 24., & 25.* Recurrunt præterea huc illa nedum antiqua, sed novissima etiam Decreta, & Sententiæ tum Curiae Gnesnensis, tum Apostolicæ Nunciaturæ, tum Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, tum demum Sacri hujus Tribunalis, ex quibus eadem *Generalis Præpositi* prærogativa semper admissa, & recognita extitit in Præposito Miechoviensi, *Summario num. 38., & seqq. ad num. 47.* Tandem adstipulantur gemina, quæ ineluctabilia sunt ipsius *Generalatus* Testimonia, nimirum Privilegia duo, quorum altero Joannes Papa XXIII. tribuit Præposito, & Successoribus Domus Miechoviensis, ut possent liberè uti, prout ad hæc usque tempora usi pacificè sunt, *Mitra, Annulo, Baculo, Dalmatica, ac aliis Pontificalibus Insigniis, & in prædicta, ac Domibus eidem subjectis, & Parochialibus, aliisque Ecclesiis ad eos pertinentibus Benedictionem solemnem post Missarum, Vesperarum, ac Matutinarum Solemnia elargiri valeant.* Alterum verò ipsi Præposito Miechoviensi uti *Generali* totius Ordinis tributum continet facultatem creandi quatuor *Notarios*, veluti de utroque patet in *Summ. num. 49. litt. C., & num. 51. litt. A.*

9 In tanta autem probationum luce, & redundantia confitto ad evidentiam usque, Monasterium Miechoviense esse Caput nostri Ordinis, inque eo *Sedem suam* habere *Præpositum Generalem* ejusdem Ordinis, consequens inde descendit absolutissimum, quod nulla competat Episcopo Cracoviensi Jurisdictio *super ipso Monasterio, & Ecclesia Miechoviensi* in pertinentibus etiam ad *Curam Animarum, & Sacramentorum Administrationem.* Sic enim consentaneè ad notissimam dispositionem Concilii Trident. in cap. 11. sess. 25. de Reformat. præscripsit æternæ memoriæ Benedictus XIV. in sua Constitutione, cui initium, *Firmandis §. 13., ibi = Similiter ab Episcopi*

scopi Jurisdictione, Visitatione, & Correctione etiam in his, quæ ad Curam Animarum, & Sacramentorum administratorem spectant, prædicta Sancta Synodus excipit tam Sæculares, quàm Regulares Parochos, qui Animarum Curam exercent in iis Monasteriis, seu Locis, in quibus Abbates Generales, aut Capita Ordinum Sedem Ordinariam principalem habent =: Relatifque concordantibus docet Ferrar. in Bibliothec. Canon., & Civil. verb. Regulares num. 131., ibi = Exempti sunt etiam Animarum Curam gerentes in Ecclesiis eorum Monasteriorum, in quibus ABBATES GENERALES, SEU CAPITA ORDINUM Sedem Ordinariam Principalem habent =

10 Ad hæc vero quidnam Pars Adversa? Non aliud profectò, nisi puerilitates, & ineptias. Et puerile quidem est, ac ineptissimum assumptum illud, quod Monasterium Miechoviense non sit Caput Ordinis, vel quia non habeat sub dominio suo cæteros omnes Conventus in Orbe Catholico existentes, vel quia concedi assueverit in Commendam, vel demùm quia Episcopus exerceat in eo Monasterio majorem Jurisdictionem, quam obtineat Generalis Præpositus in eodem Monasterio residens. Prima enim contrarii Assumpti pars fit statim ineptissima ex eo, quod non dubitatur, quin noster Ordo in universis Poloniæ Regnis redactus jam diu fuerit ad Congregationem, suisque vivat Legibus, & Constitutionibus a Generali Præposito Miechoviensi sancitis, perque Sanctam Sedem pluries approbatis, ut docuimus in Summario num. 13. 14. 15., & 16.

11 Non dubitatur etiam, quin ipsi Præposito tanquam Generali, & Capiti sui Ordinis ad tramites earumdem Constitutionum subsint omnes Ecclesiæ, & singulæ Conventuales Domus, quæ sunt dicti Ordinis, quæque occupant universam Poloniam, Silesiam, Boemiam, & Hungariam, aliosque finitimos Locos, ut non solum affirmant superius laudati Scriptores, verùm etiam quoad Conventum Sanctæ Hedvigis apud Cracoviam testatur Rot. in Cracovien. Præposituræ 14. Maii 1773. coram bo. mem. Riccio, quoad aliam Conventualem Domum Sancti Spiritus in Prævorsko recognovit eadem Rot. in Præmislien. Præposituræ super Conventualitate 22. Januarii 1761. coram Reverendissimo P. D. Decano, ut in præsentì Summario Additional. num. 5., & 6., & quoad alteram Conventualem Domum Sancti Joannis in Civitate Gnesneni fundatam recognovit etiam eadem Rot. in Gnesnen. Conventualitatis 27. Martii 1775. coram eodem bon. mem. Riccio. Singulas verò, cæterasque omnes nostri Ordinis Ecclesias, & Domus Conventuales dependere a Monasterio Miechoviensi, ejusque Præposito subesse, non solum fuadet formula obedientialis Voti, quod eidem Generali Miechoviensi cuncti profitentur Canonici in recensitis Ecclesiis, & Domibus degentes, uti habetur in Summario num. 22., Sed ulterius comprobant innume-

ri illi jurisdictionales Actus Visitationum, Electionum, Privationum, Correctionum, Resignationum, alique hujus generis, quos non tantum in Conventibus, qui jacent in Diœcesi Cracoviensi, verum quoque in relatis Ecclesiis, & Conventibus per totam Poloniam, Silesiam, Boemiam, Hungariam jugiter explevit noster Generalis Præpositus Miechoviensis, ut plenissimè resultat ex Summario num. 17. 18. 19. 20., & 21.

12 Post hæc autem quid deperit, si Monasterium Miechoviense, ejusque Superior non habeat sub potestate sua alios Conventus, qui manent in Galliis, & Hispaniis, quique particulatim vivunt Legibus? Id enim non facit, ut cessare debeat Generalitæ qualitas in Præposito Miechoviensi, minusque perimit titulum, quem perpetuo habuit Miechoviense Monasterium, nimirum Capitis universi Ordinis in tota Polonia, aliisque recensitis Regnis. Reque vera quis in Orbe Terrarum est adeo hospes, & cujus adeo peregrinantur aures, ut ignoret, multa adesse Monasteria ejusdem Ordinis, ejusdemque Instituti, quæ variis in Regnis sita quemadmodum diversis reguntur Constitutionibus, ita & diverso subijciuntur, ac obediunt Superiori, qui tamen in eodem Ordine, eademque Natione existit Caput, & Generalis? Sic enim Hieronymiani suum habent Generalem in Italia, atque alterum in Hispaniis. Sic Fratres Minimi unum habent in Galliis, alterumque in Italia habent Præpositum Generalem, cui respectivè subsunt, & obediunt. Atque hinc extranea est a casu nostro, & retorquetur etiam tum auctoritas Fagnan. in Cap. de Priore tit. de Appellat., tum Sacri hujus Tribunalis in Decis. 809. coram Ansaldo. Siquidem idem Fagnanus allegari exadverso solitus loquitur de illis Monasteriis, quæ particulariter vivunt, ullamque in Congregationem redacta non sunt, ut monstrant ejus apertissima verba in dict. cap. de Priore num. 16. = ibi = Primus casus non dubius est in Regularibus Monasteriorum Episcopis subjectorum, prout sunt plures Abbatæ, & Monasteria in Germania, Belgio, & in Polonia, in CONGREGATIONEM NON REDACTA, quæ nulla potiuntur prærogativa Exemptionis.

13 Magisque extranea est a contrario proposito, magisque etiam nobis favet memorata Decis. 809. coram Ansaldo. Agitur enim inibi de Abbate, & Monachis cujusdam Monasterii, qui utcumque degerent in Diœcesi Constantiensi, suis adhuc vivebant peculiaribus Legibus, nec subditi erant Generali Abbati quamvis residenti in eadem Diœcesi. Undè firmatum extitit, hujusmodi singulari, deque per se viventi Monasterio non competere ea Exemptionis Privilegia, quæ a Sancta Synodo tributa sunt Capitibus, seu Generalibus illorum Monasteriorum, quæ Congregationem efformant, suoque reguntur Supremo Capite, ut differit eadem Decis. 809. num. 8., & seqq.

& seqq. coram Ansald. = ibi = Eoque facilius, quando agitur de ALIQUO MONASTERIO Canonorum Regularium, quod non regitur sub Generali, sed DE PER SE STAT, diversumque corpus constituit a toto Ordine. Quia præcisive in hac hypothese ab aliquo peculiari exemptionis Privilegio ipsi PARTICULARITER concessio, de jure vigore prædictarum Exemptionum Regularibus omnibus indultarum minimè dici valet exemptum ab Ordinaria Episcopi jurisdictione, a qua EXEMPTI SUNT REGULARES ILLI, QUI IN FORMA CUJUSDAM REIPUBLICÆ, SEU PER CONSTITUTIONEM UNIVERSITATIS AB EORUM CAPITE REGUNTUR, non autem illi, QUI PER SE VIVUNT.

14 Melioris non est conditionis altera oppositio, quod concessionem in Commendam nostri Monasterii Miechoviensis excludant Generalitatem qualitatem in ejus Præposito. Id enim defendi forsitan posset, si res esset de Monasterio, quod jure singulari regeretur independentem ab aliis, adeo ut non constitueret Congregationem, nec inibi adesset Regimen Prælati, seu Præpositi Generalis, cui cæteri omnes ejusdem Ordinis Conventus immediatè subsunt. Hoc siquidem in casu non tam ratione Instituti, vel disciplinæ Regularis, sed etiam ratione Jurisdictionis spiritualis potestatem suam posset exercere ipsemet Commendatarius. Ast ubi res est de Monasterio, prout nostrum Miechoviense, quod efformat Universitatem, sive Congregationem in totius Poloniæ Regno, nec non in Boemia, & Hungaria, omnesque Regulares Canonici horum Locorum vivunt sub Generali Præposito Miechoviensi, parentque legibus ab eo præscriptis; hac planè in diversissima hypothese nemo dixerit, concessionem in Commendam dicti Monasterii aliquid irrogasse detrimenti prærogativæ, jurisdictioni, potestati, & effectui Generalatus. Nam hoc in casu ex Commenda non aliud sequitur, nisi aliquod præjudicium circa amissionem, vel diminutionem majorem reddituum, ut benè distinguit, & probat ipse in contrarium allegari assuetus Card. de Luc. in Miscell. Eccles. disc. 54. numer. 26., & seqq. ibi = Alter casus est, ubi agitur de Monasteriis, vel Conventibus illorum Religiosorum, qui constituunt REMPUBLICAM, SIVE UNIVERSITATEM in Orbe Catholico, sive IN ALIQUA REGIONE, VEL PROVINCIA, adeo ut vivant sub eorum Prælato Generali, & tunc nullatenus pariter intrant superius enunciata &c. Atque sequitur hinc, quod COMMENDA verè, & propriè aliud non infert damnum, vel præjudicium nisi circa amissionem, vel diminutionem majorem reddituum.

15 Idque a lamissim est, quod apprimè vidit, definivitque Sedes Apostolica. Recurrente enim ad illam anno 1719. Generali Præposito Miechoviensi, ut ejus Monasterii, QUOD EST CAPUT SUI ORDINIS, juribus consulatur, quemadmodum

dum in *Summario numer. 30.*, Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium, cui ex Oraculo Sanctissimi remissæ preces fuerant, post maturimum examen constituit, *NUL-
LAM Commendatario dandam esse Jurisdictionem in Canoni-
cos Ordinis Sancti Sepulchri*, eisdemque Canonicis competere privativè jus eligendi suum *SUPERIOREM REGULAREM
GENERALEM*, veluti prostrat in *Summario numer. 45.* Id-
que ore suo firmitus constitutum fuisse anno 1725, a Summo Pontifice, patet ex *Summario num. 46.* In his ergo terminis insanire prius oportet, quam affirmare, ex Concessionibus in Commendam alteratam fuisse Generalatus qualitatem, & dignitatem, dum tot monimenta eandem qualitatem, eamdemque dignitatem, & prærogativam Generalatus in Præposito Miechoviensi ostendunt perpetuò incolumem, perpetuoque confirmatam, ut à fortiori arguit idem *Cardin. de Luc. in Miscell. Eccles. dict. Disc. 54. n. 25.*, & seqq.

- 16 Studio longè inutiliori ultima proponitur contentio circa majorem jurisdictionem in Monasterio nostro favore Episcopi Cracoviensis. Contorqueant enim ingenia sua contrarii Scribentes, non poterunt unquam huic probationi facere satis, nec poterunt in æternum præstare, Episcopos Cracovienses vel minimum exercuisse jurisdictionis actum in Monasterium, & Ecclesiam de Miechovia. Quid verò si nos ipsi omninò excludimus quoscumque assertæ jurisdictionis actus? Reque vera illustres, atque Seniores Patres uno ore affirmant, *nec vidisse unquam, nec a quopiam ex Majoribus audivisse, Episcopum, aut suos Commissarios aliquando exercuisse jurisdictionem suam in Ecclesiam Parochialem, & Conventualem Miechoviensem, & Personas exercentes Curam Animarum in eadem Ecclesia, minusque illam visitatam, vel aliquam inibi peractam fuisse visitationem*, ut ipsi loquuntur in *Summario num. 41.*, & *litt. A.* Dignumque maxima est ponderatione, quod cum olim Visitator Ordinarius Reverendissimus Hunicki venisset animo visitandi dictam Ecclesiam Miechoviensem, visis, & auditis Privilegiis, ille respondit, *se nolle unquam præjudicare eisdem, atque ideo non venisse animo exercendæ jurisdictionis, a qua revera abstinuit*, ut narrat, & testatur alter ex dictis Testibus in *Summario dicto n. 41.*
- 17 Confirmant hoc ipsum tum permulti Cives ejusdem Oppidi Miechoviensis, de quibus in *Summario num. 42.*, tum alter spectatissimus Vir, de cujus egregio Testimonio in *Summario num. 43.* Hoc etiam ipsum non obscure præstant Relationes ab Episcopis Cracoviensibus datæ ad Sacram Congregationem Concilii, in quibus nec vola apparet, nec vestigium habetur ullius exercitæ jurisdictionis, aut expletæ Visitatio-
nis in Ecclesiam, & Monasterium Miechoviense, *Summario num. 36.* Idemque præterea ipsum majori claritate evincunt Testes exadversò examinati, quorum alter edixit = *Audivi, quod*

quod Reverendissimus KunicKi tantum pernoctavit ibidem, non tamen Ecclesiam Miechoviensem visitavit = . Consonant & alii Testes, quorum verba in contrarium obtruncari inciviler affolent, fueruntque ideò relata in præter. nostra Allegat. §. 9.

18 Dum itaque ex differtissimis non minus nostris Documentis, quam ex Testibus exadversò repetitis ita manet exclusum, quodlibet Episcopalis jurisdictionis exercitium in Monasterium Miechoviense quoad Curam etiam Animarum, utique ad puram reducitur putamque imaginationem illa jurisdictionis majoritas, quæ in eodem Monasterio favore Episcopi venditur. Vanissimoque consilio hic refricarentur vetustissimi illi Actus repositi sive in Confirmationibus, & Institutionibus Præpositorum Miechoviensium, sive in Sententia quadam Privationis, sive in Resignationibus, sive in absolutionibus a Censuris, sive in aliis quibusdam minutissimis. Jam enim latè probatum est in contemporaneo nostro Restrictu, cujus sint fursuris hujusmodi Actus, satisque esset unica reponderatio, quod nempe tales Actus nimis remotum habeant tempus. Terminant enim, desinuntque circa annum 1650., ut quisque oculis depræhenditur suis, qui contrarium Summarium diligenter inspicere non dedignatur. Apostolicæ verò Confirmationes nostræ Exemptionis, quibus omnes abrogantur contrarii Actus, incipiunt ab Anno 1162., & continuo temporis tractu procedunt usque ad annum 1680., quemadmodum relegere est in præterito Summario num. 1., & seqq. ad num. 12.. Sanè è conspectu hujusmodi Apostolicarum Confirmationum, aliarumque peculiarium rationum quale deterrimum sit reddendum judicium omnibus contrariis actibus, solidissimè ostendit noster contemporaneus Restrictus §. 49., & seqq. ad §. 68.

19 Hæc sunt, quæ probatissimum faciunt optimum Jus favore, Reverendissimi nostri Generalis quoad Monasterium, & Ecclesiam Miechoviensem in respicientibus etiam Curam Animarum. Restat modo videndum, an idem dicendum sit quoad cæteras Ecclesias Parochiales ab ejus Ordine dependentes. Nos sanè non invidemus Episcopo super hisce Ecclesiis vel Institutiones merè authorizabiles Parochorum, vel approbationes etiam Confessariarum. Verum quod spectat ad Jus visitandi easdem Parochiales, utique illud debet Episcopo denegari, & nostro concedi Generali Præposito. Atque re admodum vera nonne Urbanus IV., & Eugenius IV. differtissimis eorum Bullis omnes Prioratus, Ecclesias, Domos, Præposituras, Loca, Canonicos, Fratres, & Personas nostri Ordinis cum omnibus Bonis, Juribus, & Pertinentiis suis. A JURISDICTIONE, VISITATIONE, SUBJECTIONE, SUBSIDIO, PROCURATIONE, POTESTATE, ET DOMINIO Ordinariorum Auctoritate Apostolica IN PERPETUUM exemerunt, ET TOTALITER liberarunt? Ita pro-

profecto legimus ex eisdem Bullis in *Summ. num. 2. litt. A. ; & B. ; & Sum. n. 3. litt. D.*

20 Præterea hujusmodi Bullas nonne amplissime confirmarunt omnes Successores Pontifices usque ad Innocentium XI. , qui de Anno 1680. Universalem regebat Ecclesiam ? Ita quoque patet ex *Summario num. 4. ; & seqq. ad num. 12.* . Est ergo impossibile ; ut super Ecclesiis a nostro Ordine dependentibus valeat Episcopus sibi arrogare controversum jus visitandi , si Suprema Pontificum Authoritate fuerunt illæ tanta. verborum amplitudine ab omni Episcopali Jurisdictione , & ab ipso nominatim Jure visitandi penitus liberatæ , optime *Rigant. de Prothonot. Apostol. pag. 46. num. 136. ; & seqq. ; Panimoll. Decis. 12. Annot. 5. num. 33. ; & seqq. ; Rot. coram Ludovis. decis. 4. num. 6. ; in Burgen. Juris visitandi de Brieska 22. Junii 1714. §. Demum coram clar. mem. Scotto .*

21 Clarissimo huic Exemptionis Titulo ex tot Apostolicis Privilegiis graviter adstipulatur tum affirmativa ; tum negativa observantia . Constat enim , quod hujusmodi Parochiales Ecclesiæ perpetuò visitatæ fuerunt a nostro Præposito Generali Miechoviensi , quemadmodum ex *Summario num. 17.* Constat rursus , quod in tanta Sæculorum fuga nullus ex adverso potuit reperiri , nullusque afferri Visitationis Actus , qui fuerit ab aliquo Ordinario expletus in eisdem Parochialibus quoad Curam etiam Animarum . Quid ergo ultra quærendum ? Hæc enim sola nedum affirmativa , sed negativa etiam observantia in tot Episcopis , qui in visitando Parochiales negligentes esse non solent , satis superque est , ut in hodierno Episcopo Cracoviensi omnino agnoscatur defectus cujuscumque Juris , & Potestatis quoad visitationem nostrarum Parochialium , punctim *Rot. in Tirasonen. Jurisdictionis super Reservatis 22. Junii 1739. §. Certoque cor. bon. mem. Canillac , in Auximana super Bono Jure 21. Junii 1748. §. 16. coram bon. mem. Clemente ibi = Siquidem ab anno , quo post omnes jam impletas condiciones Pianum Privilegium suam obtinuerat firmitatem , nulla hæcenus legitima exhibetur visitatio sive Ordinario , sive Delegato ex jure peracta a tot clarissimis , qui Auximanæ Sedi præfuerunt Antistes : Et cum non id possit adscribi negligentia Episcoporum , qui pro cæteris aliis visitandis Ecclesiis quam diligentissimi fuerunt ; ne pro hac una tantum Ecclesia Officio suo turpiter defecisse dicantur , necessario tribuatur oportet defectui potestatis , quam ei omni ex jure privilegium ademit , ne visitarent .*

22 Quin in linea possessionis refricandi sint contrarii Actus . Quid enim de hisce Actibus sentiendum sit , probat noster contemporaneus Restrictus . Ast in omni deploratissimo casu , quidnam ex hujusmodi assertis Actibus mendicare sibi possent Adversarii ? Nonne probatum jam est in nostro Contemporaneo Restrictu , & definivit Sac. Tribunal contra ipsum Episcopum
Præ-

Præmisliensem, quod eidem Episcopo nil aliud competeret super nostris Ecclesiis, nisi facultas dandi *Institutiones authorizabiles*, nulliusque tituli collativas, idque ex eo quia dd. Ecclesiæ subjectæ plenariè sunt iurisdictioni Reverendissimi Generalis Præpositi? Ita fanè legimus in *Decis. Prænislien. Præposituræ* 27. Februarii 1760. §. 11. coram Rmo P.D. Ratta, & in *confirmatoria* 22. Januarii 1761. coram eodem In hoc igitur casu non aliud per damnatissimam hypothesim posset sibi Episcopus arrogare, nisi cumulativam facultatem visitandi easdem Ecclesias Parochiales quoad Curam Animarum una cum nostro Præposito Generali, ut aliàs dixit Rot. in *Burgen. Jurisdictionis*, seu *Visitationis* 3. Julii 1713. §. *Constabilito cor. Barbado*, & in *Confirmatoria* 19. Januarii 1714. §. *Unde* coram Scotto ibi = Unde permittenda videbatur Abbati facultas eas visitandi cumulative cum Archiepiscopo etiam circa Administrationem Sacramentorum, & Curam Animarum: Nam licet Episcopi quoad ea, quæ tangunt Curam, visitare possint Ecclesias Regulares, seu ad Regulares spectantes, id tamen non intelligitur privative, sed cumulatvè cum Superiore Monasterii, cum nullam præferat implicantiam, aut monstruositatem, quod eandem Animarum Curam, quam causaliter visitant Episcopi ratione Jurisdictionis in Populum, visitent quoque Superiores Regulares tamquam Domini Ecclesiarum, ubi ea administratur.

- 23 Nec replicasse juvat, quod Visitatio cumulativa cum ataxat admitti possit in iis Ecclesiis, quas Episcopi visitant Jure delegato, non vero in Ecclesiis Parochialibus, quæ in Concernentibus Curam Animarum subsunt Ordinariæ Jurisdictioni Episcopi juxta dispositionem Concilii *sess. 25. cap. 11. de Regular.* Quandoquidem admissio etiam per hypothesim, quod Episcopi visitent has Ecclesias ad formam d. *Concil. Tridentini cap. 11. de Regular.*, nihilo secius adhuc semper præservatum ex eo censetur Jus Superioris visitandi Parochiales cumulative cum Episcopis, resurgente illa ponderosissima ratione, quod numquam præsumitur abrogata autoritas eidem Superiori Regulari competens visitandi quoad omnia Ecclesias ejus plenariæ Jurisdictioni subjectas, ut loquendo de eodem Conciliari Decreto tradit *Barbos. ad Concil. dict. cap. 11. num. 25.*, & 26., & in individuo respondit Rot. in citata *Burgen. Jurisdictionis* 19. Januarii 1714. §. *Non attenta* coram Scotto, ibi = *Non attenta replicatione*, quod Visitatio cumulativa admittidumtaxat valeat in Ecclesiis, quas Episcopi visitant Jure delegato, non vero in Ecclesiis Parochialibus, quæ in concernentibus Animarum Curam subsunt immediatæ, ac Ordinariæ Jurisdictioni Diæcesani juxta Decretum Sacrosancti Concil. *Trident. sess. 25. cap. 11.* Siquidem &c. objectum nullo pacto subsistit; Nam dato etiam, quod Archiepiscopus has visitaret Ecclesias autoritate ordinaria ad tenorem dicti cap. 11. de Re-

gular. , nihilotamen minus adhuc præservatum ex eo censeretur Jus Abbatis visitandi Parochiales cumulative cùm Archiepiscopo ex supra adducta ratione , quod numquam abrogata præsumitur authoritas Superiori Regulari competens visitandi quoad omnia Ecclesias ejus jurisdictioni subjectas .

- 24 Adversus hæc omnia , quæ firmissima sunt , regerenda non est Sententia edita coram Reverendissimo P. D. Ratta in superius enunciata Causa contra Episcopum Præmisliensem . Quandoquidem licet in eadem Sententia addita fuerint verba = *exceptis iis , quæ respiciunt Curam Animarum , & Administrationem Sacramentorum* = attamen ponderandum maximè est , quod hujusmodi verba fuerunt *generaliter , & incidenter* prolata , ideoque nihil omnino in particulari determinant . Requæ vera quod generaliter intelligenda sint , suadet Dubium , quod tunc sub hac formula disputabatur = *An constet de Conventualitate Ecclesiæ Parochialis in Przeworsko , seu potius de illius subjectione Jurisdictioni Episcopali etiam quoad Personas* = Sub hoc autem Dubio ita *generaliter* concepto nulla aggressa fuit *particularis* disceptatio de hoc , vel illo actu quoad Curam Animarum ; Minusque eo in Judicio stetit Rñus Generalis Ordinis Præpositus ad sibi vindicandum Jus plenariæ , & privativæ Exemptionis *quoad Conventum Generalem Miechoviensem , & Jus visitandi Ecclesias Parochiales ab eodem Conventu dependentes .* Hodie igitur cum id *particulariter* disceptetur sub suo peculiari Dubio in fronte transcripto , nemo non videt , quod relatæ Sententiæ verba ad hanc particularem disputationem non pertinent , nihilque obstant , quominus eadem disputatio sit juxta vota ejusdem Præpositi Generalis definienda .

Quare &c.

Dominicus Franci .

R. P. D.

A Z E D O

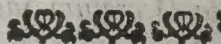
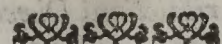
Cracovien. Exemptionis
Quoad Curam Animarum .

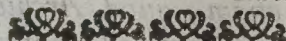

P R O

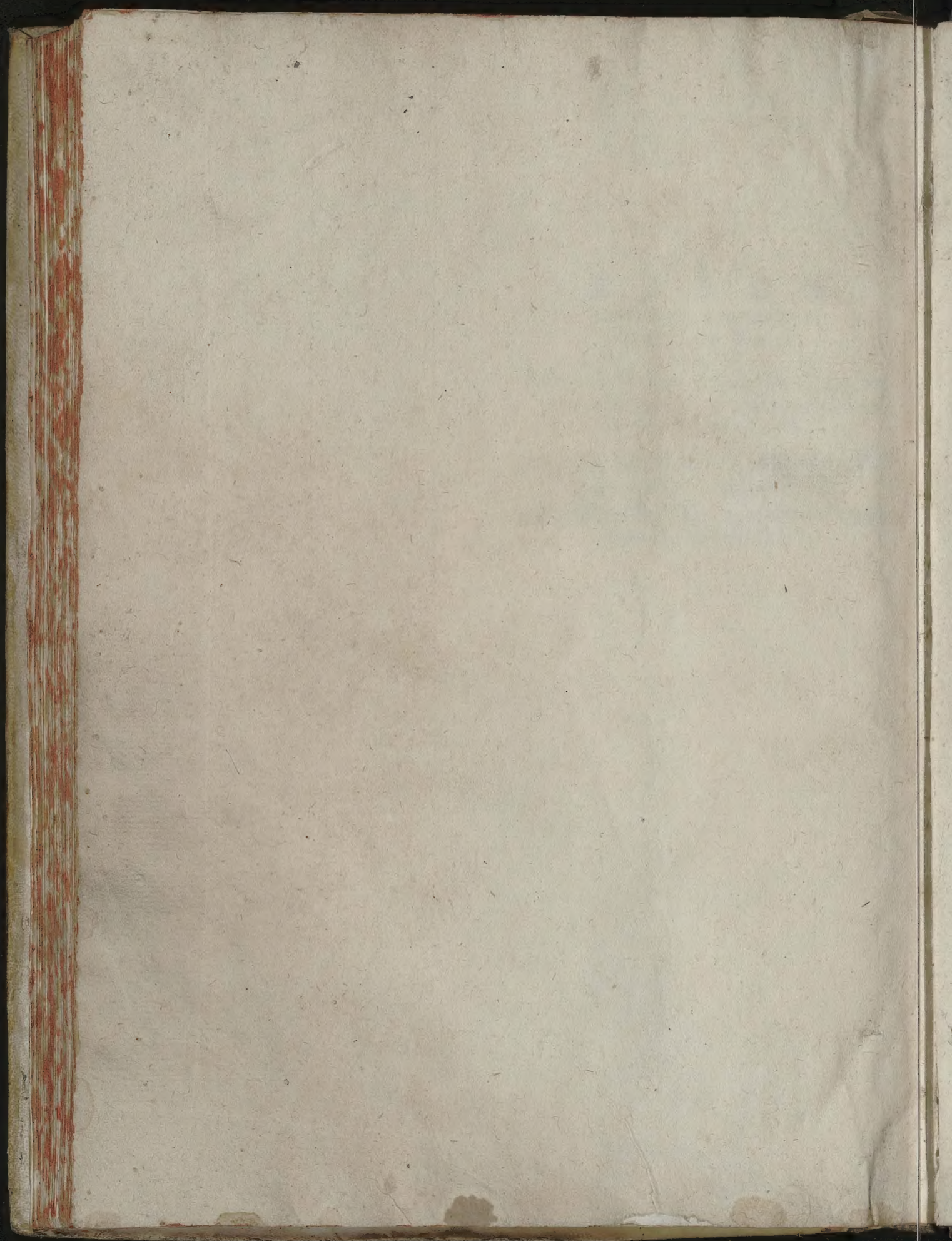
Rñmo D. Matthæo Buydecki Prapposito
Generali Canonicorum Regularium
Ordinis SS. Sepulchri .

C O N T R A

R. D. Promothorem Fiscalem Curia
Episcopalis Cracovien.

 Gg
Facti .

 20
Typis Lazzarini 1777.

P. P. DOM KSIĄŻKI
— ANTYKWARIAT —

* 008290

sidr0022383

Biblioteka Jagiellońska

